

Отец Сантьяго -Това е грях, за който ще бъда наказан направо от бога!.. /поклаща с тежна усмивка главата си/

/От дясната галерия излиза Цилар, облечена в дълга, жълта рокля с волани, носейки китара и кастаньети в ръцете си. Всички я поглеждат с изненада, но тя, без да се усмихва от никого, продължава към желязната врата/

Беналкасар /високо към Цилар/

-Стой!..

Цилар /спира се в театрална поза, като поглежда Беналкасар през рамото си/

-Сеньор?

Беналкасар -Имаш ли кърпичка?

/Цилар изважда кърпичката си и я разтърсва във въздуха с кокетна усмивка /

Беналкасар -Товага изтърви я да падне, а после се наведи да я вземеш за да те разгледаме по-добре!

Цилар /пуска кърпичката си на земята и я взема с елегантно движение като продължава да се усмихва/

-Така ли, сеньор ?

Беналкасар -Благодаря мила!.. / към отец Сантьяго / Отче!.. Защо господ не прибере тази жена в манастир. а ѝ праща разни изпитания с анархистите?

Отец Сантьяго -За да пречисти душата ѝ, сеньор!.. Господ се радва повече на спасените грешници, отколкото на непорочните праведници.

Цилар /гневно към Отец Сантьяго/

-Да пукна, ако на вашата възраст можете да определите дали съм грешница или праведница!..